

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. července 2019 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Hany Svobodové a Jaroslava Korouse

takto:

Obžalovaný

L. D.

nar. [redacted] v Kladně, obchodního prodejce u [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted] PSC [redacted] t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Ruzyně na základě rozhodnutí soudce Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 1Nt 902/2019 s účinností od 14. 3. 2019,

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby v roce 2016 do 21:00 hodin dne 13. 3. 2019 v přesně nezjištěném bydlíšti v [redacted] a v místě dosavadního společného bydlíště na adrese [redacted], okres Kladno, psychicky a fyzicky týral svou družku A. K. [redacted] tím způsobem, že vyvolával obden hádky a jedenkrát za měsíc ji bil otevřenou dlaní, v některých případech ji bil pěstí do obličeje a do různých částí těla, při jednom z útoků v [redacted] v roce 2016 ji udeřil pěstí do levého obočí, které jí úderem roztrhl, dále jí dne 26. 7. 2016 v [redacted] přivřel prsty pravé ruky brankou v zárubni branky, čímž jí způsobil zlomeninu horního konce prvních článků 2. a 3. prstu pravé ruky, při jednom z útoků v roce 2017 jí při napadení zlomil nos a při jednom napadení jí šlápl na hrudník, až nemohla dýchat, často ji po hádkách rdousil a vyhrožoval jí zabitím, přičemž jeho jednání vyvrcholilo dne 13. 3. 2019, kdy poté, co s ním poškozená odmítla souložit, ji silně chytil, aby se nemohla bránit, osahával ji na prsou a na přirození velkou silou a přes deklaraci poškozené, že se bude bránit, jí sdělil, že s ním bude souložit i proti své vůli, načež do místnosti vstoupila nezletilá dcera poškozené, a obžalovaný svého jednání zanechal, odhodil poškozenou na konferenční stůl a poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Kulíková

z domu na chvíli odešla, po návratu obžalovaný poškozenou nařkl z nevěry, za batoh, který měla poškozená v ruce, ji strhl na zem, smýkal s poškozenou po zemi, batoh jí vytrhl, udeřil jí pěstí do obličeje až jí roztrhl ret, kopal do ní a mlátil ji pěstmi po celém těle, čímž jí způsobil četné hematomy v oblasti pravého ramene a paže, levé paže, levé kyčle, na pravé straně krku a v oblasti spodního rtu, v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatické stresová porucha s následným omezením v běžném způsobu života po dobu delší šesti týdnů,

tedy

- jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím nebo pohrůzkou násilí donutí k pohlavnímu styku, který měl být spáchán souloží nebo jiným způsobem srovnatelným se souloží,
- jednak týral osobu blízkou žijící ve společném obydlí a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a uvedeného jednání se dopustil po delší dobu,
- jednak vyhrožoval jinému usmrcením a vzbudil tímto jednáním důvodnou obavu o život a zdraví.

Tím spáchal

- jednak zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,
- jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b),d) trestního zákoníku,
- jednak přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 a ½ (tři a půl) roku**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 47114975, se sídlem Drahobejlova 1404/4, 190 03 Praha 9, škodu ve výši 3.263 Kč

Odůvodnění:

1. Obžalovaný I. ■■■ D. ■■■ v přípravném uvedl, že neví, co jej vedlo k fyzickému napadání poškozené, proběhlo to v afektu, navíc byl vždy pod vlivem alkoholu. Nevybavuje si přesně, že by ji fyzicky napadal. K vyhrožování uvedl, že to byly opilecké kecy, které nijak zvlášť nemyslel. Poškozenou miluje, má s ní tři roky staré dítě. Popřel, že by poškozenou znásilnil, jen jí dal pusu a pohladil ji přes tepláky po pohlaví. Potom ji skutečně odhodil na stůl, ale dal jí pouze facku, nedal jí pěstí. To proto, že do něj vjel vztek, protože mu poškozená mu do očí řekla, že se vychrápe s jiným v jeho posteli a on to bude cítit. Daného je mu moc líto, je ochoten léčit se svojí agresivitou.

2. V hlavním líčení pak uvedl, že to, co je mu kladeno za vinu, je hodně přitažené za vlasy. Připustil, že se s poškozenou hádali, občas se poprali, tak jednou, dvakrát do měsíce. Ale poškozená mohla kdykoli odejít. Nikdy jí v ničem nebránil. Hádali se především od doby, kdy se začali stýkat s bývalým přítelem poškozené, otcem jedné z dcer poškozené, hádali se také kvůli penězům, kvůli dětem. Bylo to úplně zbytečné. On se jí pak omluvil. Připustil, že poškozené způsobil zranění. V době, kdy spolu ještě bydleli v [REDAKCE], ji nešťastnou náhodou roztrhl obočí, také ke zlomení prstů došlo nešťastnou náhodou. Nevybavuje si, že by jí šlápnul na hrudník. Rdousili se navzájem, jednou nebo dvakrát, poškozená mu kolikrát rozbila pusy, bodla ho nůžkami. Poškozené vyhrožoval jednou, a to v podnapilém stavu, když mu řekla, že od něj odejde. Pokud jde o událost z 13. 3. 2019, nepamatuje si, co se stalo. Myslí si, že k pokusu znásilnění nedošlo, protože šel hned telefonovat se svým otcem, aby se uklidnil. S poškozenou se zase pohádali, začali se prát, on ji chytil za ruce a začal ji nadávat. Ona mu sebrala telefon a věci do práce, aby nemohl druhý den jít do práce. Potom šel telefonovat se svým otcem. Poškozená mu po té hádce dala pusy, pohládila ho po přirození, tak jí to jen opětoval.
3. Poškozená A [REDAKCE] K [REDAKCE] v přípravném řízení jako svědkyně uvedla, že s obžalovaným žila asi 4 roky. Nejdříve bydleli v [REDAKCE], poté se přestěhovali do domu jeho babičky v [REDAKCE]. Již v [REDAKCE] docházelo k incidentům. Poškozená popsala jednotlivé útoky obžalovaného z let 2016 a 2017, jak jsou popsány ve výroku obžaloby. Poškozená připustila, že v [REDAKCE] sama uhodila obžalovaného, párkrát se ale stalo, že na ni obžalovaný útočil a ona se vůbec nebránila. V průběhu soužití se často hádali, většinou kvůli žárlivosti obžalovaného, několikrát ji viděla zmlácenou i matka obžalovaného, té však vždy řekla, že je to kvůli něčemu jinému, nikdy jí neřekla, že je to kvůli obžalovanému. Obžalovaný často kouřil marihuanu, prý na doporučení lékaře. Napadána byla ze strany obžalovaného alespoň jednou za měsíc, ať už šlo o facku nebo něco jiného, od roku 2017 ji obžalovaný často škrtil. Obžalovaného fyzicky napadla, jen když se bránila, nikdy jej nezačala napadat sama od sebe. Děti nikdy nebyly přítomny žádnému útoku. Obžalovaný často vyhrožoval poškozené zabitím, neboť si myslel, že poškozená někoho má, zabitím jí poté vyhrožoval i v průběhu bití. Poškozená z něj měla strach, nevěděla, zda obžalovaný nevybouchne víc, kdy by již mohl poškozenou zabít. Poškozená podrobně popsala poslední útok ze dne 13.3.2019, kdy nejprve obžalovanému po příchodu z jeho zaměstnání sdělila, že jestli se nezačne snažit, tak od něj i s dcerami odejde. Obžalovaný se ji snažil políbit, ale poškozená uhnula, obžalovaný jí poté sdělil, že se chce milovat, protože to potřebuje, což poškozená odmítla. Obžalovaný jí proto řekl, že to bude muset udělat, protože u něj bydlí a je proto povinna mu dát, co potřebuje, za tím účelem ji chytil silněji, začal jí přes oblečení sahát na prsa a mezi nohy na přirození. Poškozená mu řekla, že se bude bránit a že to nechce, načež jí obžalovaný odvětil, že si to vezme, protože mu to za to bude stát. V tom okamžiku přišla tříletá dcera. Obžalovaný proto poškozenou odhodil na stoleček, který byl vedle nich. Poškozená si oblékla bundu a odešla k babičce obžalovaného, po návratu domů začal obžalovaný s žárlivými scénami, které vyvrcholily tím, že poškozená prohlásila, že od něj odchází, vzala si batoh, aby si do něj dala svoje věci. Obžalovaný proto začal tahat batoh k sobě, poškozená v ten okamžik spadla, obžalovaný ji začal tahat do středu místnosti, kde jí začal dávat rány pěstí. Poškozená se také bránila úderem pěstí do obličeje obžalovaného, což jej rozzuřilo. Začal s poškozenou házet, mlátil ji do různých částí těla, kopl ji do břicha, trvalo to asi 20 minut. Poškozená utekla k dceři do pokoje, odkud chtěla zavolat jeho otci o pomoc, obžalovaný však do pokoje vešel a chytil poškozenou pod krkem. Toto viděla šestiletá dcera. Obžalovaný ji za krk odtáhl zpět do pokoje. Poškozená má za to, že se jí poté podařilo utéci, zavolat otci obžalovaného, což vedlo ke skončení události. Když byla bita v průběhu vztahu, tak nikdy neztratila vědomí, ale byly chvíle, kdy jen ležela, nemohla se ani hnout a cítila se strašně slabá. Obžalovaného má v podstatě ráda, ale už má strach o svůj život.

4. Poškozená v průběhu doplnění svědecké výpovědi popsala příjmovou a majetkovou situaci svoji a obžalovaného v průběhu vztahu, ze které je zřejmé, že obžalovaný byl často bez prostředků, jediné příjmy měl od své babičky, peníze proto byly dle poškozené častým důvodem jejich hádek, které vyústily zhruba jednou za týden v nadávky a jednou za měsíc ve fyzický útok ze strany obžalovaného. Fyzický útok většinou představovaly rány pěstí do obličeje, kdy jí v jednom případě nadvakrát zlomil nos. Poškozená s tímto zraněním nešla k lékaři, neboť by musela vysvětlovat, jak ke zranění přišla, obžalovaný jí přitom říkal, že má na Kladně známé a že jí udělá problémy. K lékaři šla, když jí obžalovaný přivřel prsty do vrátek, dle poškozené chtěl obžalovaný pouze přibouchnout branku, aby neodešla, ale nechtěl jí ublížit. Obdobně probíhaly útoky ze strany obžalovaného i v průběhu roku 2018, kdy jí v jednom případě šlápl na hrudník, poté měla po dobu jednoho měsíce divně propadlý hrudník a podlitinu, v době po tomto útoku o ni obžalovaný pečoval. V roce 2019 chtěla poškozená nastoupit do práce, ale obžalovaný jí toto nedovolil, on sám již chodil do zaměstnání. Poté odjela ke své matce, kde zůstala 9 dní a vrátila se 13. 3. 2019, kdy mezi nimi byl opět konflikt, který popsala v předchozím výslechu, pouze doplnila, že po útoku navštívila lékaře a incident skončil telefonátem otce obžalovaného obžalovanému, po kterém se obžalovaný uklidnil. Poškozená dále popsala, že v Třebichovicích nemohla ani usnout, měla z obžalovaného strach a zamykala se před ním, v noci se stále budí, myslí na to a zdá se jí o tom. Obžalovaný jí vyhrožoval zabitím průběžně po celou dobu a říkal poškozené, že jestli odjede, tak vymění zámky ve dveřích, aby se nedostala domů.
5. V hlavním líčení na své výpovědi setrvala s tím, že násilí ze strany obžalovaného začalo již v době těhotenství, kdy ještě bydleli v [REDAKCE], poté se situace na chvíli zklidnila, a vše nanovo začalo v souvislosti s jejich přestěhováním do Třebichovic. Dohadovali se kvůli penězům, žárlivost ze strany obžalovaného, vadilo mu už jen to, že se s někým bavila. Zpočátku to bylo mírné, pak se to stupňovalo. S hádkami začínal především obžalovaný, protože se mu nelíbil její odlišný názor. Hádky často končily fyzickým napadením, kterému se někdy i bránila, často se snažila odejít, aby se násilí vyhnula. Odešla i přesto, že jí obžalovaný hrozil tím, že ji zamkne a ona se nedostane k dětem, ale tak se to dalo aspoň zastavit. Připustila, že někdy hádku vyvolala ona, a to kvůli nedostatku financí proto, že obžalovaný nechodil do práce a ona si nechtěla stále půjčovat peníze od jeho rodiny. Popsala jednotlivé situace uvedené ve výroku tohoto rozsudku, jinak to vše bylo tak časté, že jí to připadalo stejné. Obžalovaný ji bil rukama, do obličeje i různě do těla, kopal ji, když jednou spadla na zem, šlápl jí na hrudník. Hrozil jí tím, že ji zakope na zahradě. Má za to, že to nemyslel vážně, ale upřímně měla strach, strach z toho, že to bude ještě horší. Obžalovaný se takto k ní choval, i když nebyl pod vlivem alkoholu. Bylo to poměrně často, hodně se to stupňovalo, jeho žárlivost i jeho agresivita. Potom jí už přišlo, že obžalovaný jen vyhledával záminky pro to, aby mohl vyvolat hádku a ji fyzicky napadnout. Pokud jde o poslední incident z 13. 3. 2019, byla před tím 9 dní u své matky. Obžalovaný se domáhal pohlavního styku, který odmítala jednak kvůli jeho chování, ale především proto, že děti byly ještě vzhůru. Obžalovaný jí držel v koutě tak, že nemohla odejít, začal ji osahávat, jednou rukou jí silně držel na přirození. Ve svém jednání nepokračoval proto, že do místnosti přišly děti. Po jejich odchodu to chtěl zkusit ještě znovu s tím, že si to vezme, i když poškozená nebude chtít, že s ní bude mít pohlavní styk proti její vůli. K tomu ale již nedošlo. Ona si začala balit věci s tím, že od obžalovaného odejde, a on ji praštil, chytil za batoh a táhnul jí po zemi. Popsala poranění, která z tohoto incidentu utrpěla. Nemohla strachy usnout. Po podání trestního oznámení ještě asi týden musela bydlet na stejném místě, tam jí nebylo dobře, všude viděla všechno, kde se co dělo. Proto si zařídila bydlení v azylovém domě. Nemohla spát, nemohla usnout, a když už usnula, o všem se jí zdálo. Problémy se spánkem přetrvávaly asi 1 a půl měsíce. Do současné doby o tom nechce mluvit a snaží se na všechno zapomenout.

6. Svědkyně I. [REDAKCE] D. [REDAKCE], sestřenice obžalovaného, uvedla, že bydlí v [REDAKCE] kousek od domu, kde bydlel obžalovaný s poškozenou, přistěhovali se zhruba ve stejnou dobu, tj. před zhruba 4 roky. Kolem jejich domu chodila venčit psy, z domu slyšela hádky, většinou začal obžalovaný, který poškozené vulgárně nadával, a poškozená mu také vulgárně odpovídala. Někdy koncem léta, asi v září nebo říjnu 2018, slyšela z domu křik a poté viděla poškozenou, jak vyběhla z domu a přitom jí tekla krev z ucha nebo z hlavy. Uvedla, že poškozená plakala a ona jí nabídla, ať vezme psa a jdou se spolu projít, což poškozená učinila. Po cestě se jí poškozená svěřila s tím, že obžalovaného sice má ráda, ale že jí hrozně ubližuje a ona už to nedává. Takto zbitou ji svědkyně viděla asi dvakrát – jednou v roce 2018 a jednou v roce 2019. Svědkyně dále uvedla, že koncem léta 2018 viděla na hrudníku poškozené bodnutí od vidličky, kvůli kterému poškozená šáněla desinfekci. Svědkyně uvedla, že obžalovaného od dětství neviděla, nic bližšího o něm neví, jen že občas pil pivo jako každý a že kouřil trávu.
7. M. [REDAKCE] D. [REDAKCE], otec obžalovaného, jako svědek vypověděl, že vztah obžalovaného s poškozenou byl zpočátku v pořádku, jak to má být. Hádali se, ale hádky byly podle jeho názoru oboustranné. Telefonovali mu asi tak jednou za 14 dní, jak obžalovaný, tak poškozená, stěžovali si jeden na druhého a žádali ho, aby přijel. Vzápětí pak následoval telefonát nebo SMS zpráva, ať nejezdí a vše se zase uklidnilo. Podle svědka to bylo vzájemné. Ví, že mezi nimi došlo i k fyzickému konfliktu, ale i ten byl podle jeho názoru oboustranný a nárazový. Na poškozené nikdy neviděl žádná zranění, pouze mu říkala, že obžalovaný doma řve a něco tam zničil, k čemuž mu svědek řekl, že věci v domě jsou babičky obžalovaného, ne jeho, tak je nebude ničit. Na obžalovaném viděl monokla, asi před půl rokem nebo před rokem. Syn se podle něj nechtěl rozejít, říkal otci, že když od ní odejde, tak mu ona udělá ze života peklo. Dle svědka pouze běžné hádky přerostly v něco vážnějšího, ale vina je na obou stranách, nemyslí si, že by to bylo tak vyhrčené. Poškozené říkal, aby mu zavolala, kdyby se něco stalo, když tam pak přijel, tak byly jako dvě hrdličky a říkala mu, že se nic nestalo.
8. Svědkyně A. [REDAKCE] K. [REDAKCE], matka poškozené, jejíž výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení se souhlasem stran čtena, sdělila, že si s dcerou pravidelně telefonovaly. Poslední rok, kdy má svědkyně řidičský průkaz, se i často osobně vidávaly. Svědkyně měla podezření, že zde dochází k domácímu násilí, ale neměla pro to důkazy. Poškozená se jí pak začala do telefonu svěřovat. Svědkyně vybízela poškozenou, aby jí všechno řekla na rovinu, ale poškozená nechtěla, když se jí zeptala přímo, začala plakat. Od té doby, co byla v [REDAKCE], tak měla poškozená různé podivné úrazy, kdy jí tekla krev z hlavy, což odůvodnila tím, že se praštila o skříňku, modřinu na hrudníku a viděla, že má nakřivo nos a jizvu na obočí. Ke svědkyni se obžalovaný choval slušně. Svědkyně slyšela, když začala křičet její vnučka V. [REDAKCE], jak jí obžalovaný řekl, že jestli se jí to nelíbí, tak jí zabije mámu. Když se svědkyně ptala vnučky V. [REDAKCE], jestli tatínek bije maminku, tak vnučka jen pokývala hlavou a šla si hrát.
9. Situace v domě č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] byla zadokumentována protokolem o ohledání místa činu.
10. Zranění poškozené po posledním útoku z 13. 3. 2019 jsou popsána v protokolu o prohlídce těla poškozené a přiložených lékařských zprávách. Ve spise je rovněž založena lékařská zpráva ze dne 27. 7. 2016, ze které jsou zřejmá zranění, která obžalovaný způsobil poškozené přivřením prstů do branky.
11. Součástí spisu jsou i znalecké posudky z oboru zdravotnictví, a to odvětví psychiatrie ohledně obžalovaného I. [REDAKCE] D. [REDAKCE], odvětví klinická psychologie a psychiatrie ohledně poškozené A. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a odvětví soudní lékařství ohledně poranění poškozené A. [REDAKCE] K. [REDAKCE].

12. Podle závěrů znalce MUDr. Petra Navrátila obžalovaný netrpí a netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo obdobnou duševní poruchou, jeho jednání nebylo jak z motivačního, tak z realizačního hlediska chorobně ovlivněné. V posuzované době nebyly přítomny žádné známky duševní choroby či poruchy. Obžalovaný není závislý na alkoholu nebo jiné psychoaktivní návykové látce, užívání alkoholu a THC má dosud konzumentský ráz bez závislosti. Je schopen zdržet se prvního požití, regulovat další užívání a je schopen předvídat následky požití pro svou osobu a jednání. Forenzně významný vliv aktuálního požití či dědobého užívání alkoholu, THC či jiné návykové látky na posuzovaném jednání nebyl prokázán. Nejsou dokladovány žádné projevy patické opilosti nebo jiné formy abnormní reakce na alkohol či marihuanu. Jednalo se vždy o opilosti první, forenzně nepodstatné. V posuzované době, v celém průběhu, ve všech případech, byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého chování a toto jednání dále ovládat, plně zachovány. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska bezprostředně nebezpečný pro duševní chorobu. Je schopen samostatně abstinence. Znalec proto nenavrhл uložení ochranných léčebných opatření. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, chápat jeho význam a smysl.
13. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, znalců MUDr. Vlastimila Tichého a PhDr. Jiřího Klose, Ph.D., kteří byli přibráni k posouzení osobnosti poškozené A. K., kdy bylo zjištěno, že poškozená netrpí a ani v inkriminovaném období netrpěla duševní chorobou ve smyslu psychózy. Její intelekt je v pásmu průměru, osobnost je akcentovaná, emočně nestabilní, submisivní, závislá, se sníženou frustrační tolerancí a anxiozně-depresivní reaktivitou v zátěži. U poškozené se v návaznosti na napadání ze strany obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvala ještě v době vyšetření poškozené, tj. 20. 3. 2019, a o v návaznosti na napadání ze strany obžalovaného. Tato porucha se postupně rozvíjela od roku 2016, je středního stupně. Úroveň intelektových, rozumových dispozic se u poškozené pohybuje v pásmu průměru, kognitivní (pozornostní, paměťové a exekutivní) funkce a mentální dispozice v jednotlivých fázích paměti (vštipivost, udržení i znovuvybavení paměťového materiálu) jsou dostatečně spolehlivé. Vyšetřením nebyly prokázány znaky organického poškození centrálního nervového systému, které by mohly mít vliv na vnímání, jednání a chování poškozené. Ta je osobností psychologicky standardně strukturovanou, integrovanou, jednodušeji strukturovanou, s rysy nevyzrálosti, sociálně podrobivou. Emočně je senzitivní, afektivně prožívající, v zátěži se sklonem k rozvoji úzkostně depresivní symptomatiky reaktivního charakteru. V oblasti sociálně je standardně socializovaná, sociálně plně kompetentní, s dostatečně formovanými vyššími city a hodnotovým systémem, s rysy sociální submisivité a závislosti. Její obecná věrohodnost, vycházející z komplexní psychologické diagnostiky osobnosti a posouzení úrovně kognitivních předpokladů k objektivnímu vnímání, zapamatování, reprodukci a posouzení reality, je v normě. Stejně tak je v normě její schopnost správně vnímat a reprodukovat prožité události, není snížena žádnou psychopatologií. Nebyly prokázány takové psychické abnormity, které by ji predisponovaly k záměrnému chorobnému zkreslování či blokování informací, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Poškozená se obžalovaného bála, byla jím psychicky i fyzicky poškozována, v době vyšetření již žila sama, s obžalovaným již nechťela být, nemá už k němu žádný emoční vztah, nechce s ním být, neplánuje s ním budoucnost. Citové vztahy k blízkým osobám má poškozená standardně rozvinuté. Také z psychologického hlediska lze konstatovat, že u poškozené jsou přítomny úzkostně depresivní příznaky a další symptomy neurotického spektra, jako nespavost, nechutenství, poruchy nálady a další, jako reakce na prožité události. Poškozená je obětí domácího násilí, jsou přítomny znaky jak primární, tak sekundární. Rozpory mezi oběma partnery se postupně zhoršovaly, vše souviselo především s požíváním alkoholu u obžalovaného, což pak vedlo k jeho agresivnímu jednání a dalšímu zhoršování partnerských vztahů. Postupně se jejich vztah změnil do té míry, že role byly jasné

vymezeny na agresora a oběť, obžalovaný prosazoval svoje požadavky s agresivitou, psychicky poškozenou vydíral, omezoval, ponižoval, měl potřebu kontroly nad jejím jednáním. Incidenty se stupňovaly ve frekvenci i intenzitě, kdy nakonec docházelo i ke zranění poškozené. Poškozená omezovala svůj život, snažila se nezavdávat příčinu k jeho jednání, vyhýbat se jednání, které by přineslo problémy, obžalovaného se bála, za rodinnou situaci se styděla. Následně se u poškozené rozvinuly symptomy akutní reakce na stres, související s prožitými událostmi. Poškozená je obětí domácího násilí.

14. K charakteru zranění poškozené byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze kterého bylo zjištěno, že zlomenina dolních konců prvních článků 2. a 3. prstu pravé ruky, kterou jí způsobil obžalovaný dne 27. 7. 2016, odpovídá popsanému způsobu vzniku zranění, tj. zmáčknutím prstů dveřmi branky a lze je hodnotit jako středně těžké zranění s omezením v běžném způsobu života po dobu 4 týdnů, spočívajícím ve vyřazení zraněné ruky z obvyklé každodenní funkce a zátěže, s pracovní neschopností trvající po dobu 5 týdnů. Poranění způsobená dne 13. 3. 2019, jak jsou popsána v lékařské zprávě a specifikována ve výroku tohoto rozsudku, odpovídají popsanému způsobu vzniku zranění a nezpůsobují omezení v obvyklém způsobu života po dobu delší než jeden týden, trvalé následky nezanechává, pouze po několik dní může omezovat místní bolest zraněných míst.
15. Ve spise je dále založena lékařská zpráva ohledně poranění dcery obžalovaného a poškozené, V. K. ze dne 4. – 5. 2. 2018, Spisový materiál je doplněn zprávou o kontrolním vyšetření před zaškolením po odkladu školní docházky Školského poradenského zařízení, Středního odborného učiliště SPC, PPP Vinařice ze dne 23. 4. 2019 ohledně nezletilé N. K.
16. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil obžalovaný I. D. Obžalovaný především v přípravném řízení dlel doznal, že poškozenou v průběhu jejich soužití ve společné domácnosti nejprve v , poté v psychicky a fyzicky napadal, což přičítal především požitému alkoholu. V hlavním líčení se snažil pak svůj podíl na konviktech s poškozenou minimalizovat, jejich jednání popsat jako typickou tzv. italskou domácnost, při které jak hádky, verbální násilí, tak i násilí fyzické, bylo vzájemné. Soud pečlivě hodnotil krom jeho výpovědi také výpověď svědkyně a poškozené A. K. která je podrobná, logická, a konzistentní, v podstatných rysech shodná jak v řízení přípravném, tak v průběhu hlavního líčení. Kromě toho je třeba poukázat i na neverbální projevy poškozené při její výpovědi v hlavním líčení, kdy od počátku bylo patrné její rozrušení, přemáhala pláč, který pak nedokázala zadržet při líčení pro ni nejcitlivějších a nejvíc traumatizujících skutečností. Ve prospěch pravdivosti její výpovědi pak svědčí nejen to, že sama o sobě uváděla negativní skutečnosti, ale že se snažila objektivizovat, omluvit a vysvětlit jednání obžalovaného vůči ní. Bylo patrné z celého jejího projevu, že není jejím úmyslem obžalovaného záměrně poškozovat. Její výpověď je pak podpořena dalšími důkazy, ať už to jsou závěry znaleckých posudků, zejména z oboru soudního lékařství, zejména co se týče mechanismu vzniku jednotlivých poranění, tak i psychiatrie a klinické psychologie, které byly vypracovány ohledně poškozené. Byť kromě poškozené a obžalovaného a nezletilých dětí, které jsou ovšem předškolního věku, nebyl nikdo další bezprostředně přítomen popisovanému jednání, je třeba zohlednit, že také výpověď svědkyně I. D. která v několika případech slyšela hádky z domu, v němž obžalovaný s poškozenou žili a která uvedla, že nejprve slyšela obžalovaného křičet na poškozenou, která mu odpovídala. Tato svědkyně také popsala minimálně dvě poranění, která na poškozené po incidentu s obžalovaným viděla. Stejně tak svědkyně A. K. starší popsala zranění, která na poškozené viděla, jakož i skutečnost, že se poškozená, a to na její přímou otázku, zda jí obžalovaný neublíží, rozplakala. Svědek M. D. otec obžalovaného pak popsal vztah obžalovaného

s poškozenou, který nebyl harmonický, opakovaně jej oba žádali o pomoc a opakovaně se po hádkách usmířovali. Nelze pominout ani zjištění, které vyplývají ze znaleckého posudku ohledně poškozené a která také podporují výpověď poškozené. Ta je osobností submisivní a závislou. Tomu také odpovídá postupně se zvyrazňující jasné vymezení partnerů na agresora, tj. obžalovaného, a oběť, tj. poškozenou, kdy obžalovaný prosazoval svoje požadavky s agresivitou, psychicky poškozenou vydíral, omezoval, ponižoval, měl potřebu kontroly nad jejím jednáním. Incidentsy se stupňovaly ve frekvenci i intenzitě, kdy nakonec docházelo i ke zranění poškozené, která jsou zadokumentována lékařskými zprávami či svědecky. Poškozená omezovala svůj život, snažila se nezavdávat příčinu k jednání obžalovaného, k hádkám a následnému bití, snažila se eliminovat jakékoli jednání, které by přineslo problémy a násilné chování obžalovaného, až postupem doby došla k tomu, že obžalovaný si najde pro vyvolání konfliktu jakoukoli záminku. Poškozená se obžalovaného bála, za rodinnou situaci se styděla a nechtěla se svěřit ani svým rodičům či bratrovi, zejména za situace, kdy jí bratr před obžalovaným varoval. Následně se u poškozené rozvinuly symptomy akutní reakce na stres, související s prožitými událostmi. Lze tak uzavřít, že obžalovaný vyvolával hádky, při kterých poškozenou, svou partnerku a matku své nezletilé dcery, tedy osobu blízkou, která s ním žila ve společné domácnosti, vulgárně urážel a často ji bil, a to jak otevřenou dlaní, tak i rukou sevřenou v pěst, rdousil ji. Neobstojí ani tvrzení obžalovaného o tom, že poškozená sama mohla kdykoli odejít. Tomu se naopak snažil bránit nejen tím, že poškozené zamezoval postupem doby v tom, aby se bavila s kýmkoli jiným, ale v době, kdy odejít skutečně chtěla, přibouchl branku tak, že jí zlomil články prstů, které v brance měla, a že ji také bil a smýkal s ní po zemi za batoh, do kterého si uložila svoje věci. Poškozenou tak soustavně psychicky a fyzicky týral a činil tak po dobu delší 2,5 roku. Pominout nelze ani skutečnost, že se v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, symptomy akutní reakce na stres, související s prožitými událostmi vyvolanými obžalovaným, přičemž tato reakce se vyvíjela u poškozené již od roku 2016 a trvale nejméně ještě měsíc a půl poté, co učinila trestní oznámení. To se u poškozené projevovalo jako reakce na prožité události nejen tím, že se obžalovaného bála, a především nespavostí a poruchami spánku, nechutenstvím, poruchami nálady a dalšími symptomy. Ještě dnes má poškozená problémy o všech událostech hovořit. Takovou delší dobu trvající poruchu zdraví je třeba v souladu s ustálenou judikaturou považovat za těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, a soud jej tímto zločinem uznal vinným.

17. Obžalovaný pak při svém jednání a při hádkách poškozené často vyhrožoval usmrcením, v důsledku čehož se poškozená začala obávat o svoje zdraví a život, především když ji bil a posléze ji sešlápl hrudník tak, že nemohla dýchat, a začala mít obavy z toho, že se k ní bude chovat ještě hůř, i když se snažila přesvědčit samu sebe o tom, že by ji snad nezabil. Přesto však se před obžalovaným zamykala ve společném bytě, bála se usnout a měla problémy se spaním. Psychické následky jednání obžalovaného na zdraví poškozené jsou ostatně jasně popsány i ve znaleckém posudku z odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Naplnil tak i všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto přečinem.
18. Problematické soužití obžalovaného a poškozené vyvrcholilo dne 13. 3. 2019, kdy se obžalovaný pokusil přimět násilím poškozenou k souloži. Pevně ji držel za ruku, v rohu u nábytku, aby nemohla odejít, nejprve ji začal osahávat na prsou a přirození, a to i přes její výslovný nesouhlas, přičemž poškozené verbálně dával najevo, že s ní bude souložit i přes její odpor. Ve svém jednání ustál pouze z toho důvodu, že do pokoje vešly děti, a proto ve svém jednání ustál. Obžalovaný je usvědčován i z tohoto jednání především výpovědí poškozené

A ■ K ■, kterou lze považovat s ohledem na výše uvedené za věrohodnou, na rozdíl od tvrzení obžalovaného, které je až absurdní. Nelze uvěřit tomu, že bezprostředně poté, co obžalovaný poškozenou zbil, a to tak, až měla roztržený ret, kopal do ní, hodil s ní a smýkal s ní po zemi za batoh, který měla na zádech, by poškozená sama poškozeného líbala a osahávala mezi nohama a dožadovala se pohlavního styku. Byť obžalovaný osahával poškozenou přes oděv, dával zcela zřetelně verbálně najevo svůj úmysl vykonat s ní soulož, a jeho jednání, kterým poškozené bránil v odchodu, zatímco ji osahával na intimních místech, bezprostředně směřovalo k tomu, aby poškozenou tímto násilným způsobem donutil k souloži, přestože mu naopak poškozená zřetelně dávala najevo svůj nesouhlas. Tímto svým jednáním naplnil všechny znaky pokusu zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1, § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť k dokonání činu nedošlo.

19. Uvedeného jednání se obžalovaný podle závěrů soudu dopouštěl v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to u všech trestných činů.
20. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činem obžalovaného dotčeny, tedy zájmu společnosti na ochraně osob, které žijí společně ve společně obývaném bytě, na nedotknutelnosti osobního života každého jedince, a zájmu na právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, jakož i zájmu na ochraně jednotlivce proti závažným výhrůzkám. Určovány jsou i způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
21. V daném případě soud přihlédl k velmi dlouhé době přesahující 2,5 roku, po kterou se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl, ke skutečnosti, že svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat dokonce tří trestných činů, tj. přečinu, zločinu a zvláště závažného zločinu, byť to nejzávažnější jednání zůstalo ve stadiu pokusu. Soud vzal v úvahu i počet a závažnost poranění, která poškozená v průběhu soužití s obžalovaným utrpěla. Obžalovaný má jeden záznam v rejstříku trestů. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, sp. zn. 2 T 24/2018, byl odsouzen jako návodce ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 a půl roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Vzhledem k tomu, že tento rozsudek nabyl právní moci dne 20. 11. 2018, je zřejmé, že se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl dílem ve zkušební době podmíněného odsouzení. V evidenci přestupků má obžalovaný v letech 2009 – 2017 celkem 4 záznamy.
22. Když soud hodnotil shora rozvedené skutečnosti, jakož i všechny okolnosti případu, dospěl k závěru, že je třeba obžalovanému uložit v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest, neboť je ukládán za souběh tří trestných činů. Vzhledem k závažnosti jednání obžalovaného i k době, po kterou se tohoto jednání dopouštěl, pak má soud za to, že nelze uložit již jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Ten ukládal v trestní sazbě nejprísnějšího z trestných činů, kterým je zločin podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud dospěl k závěru, že pro nápravu obžalovaného je dostatečné a zároveň nutné uložení trestu vyměřeného ještě v dolní polovině tohoto zákonného rozpětí, byť ne na samé spodní hranici. Proto obžalovanému uložil trest v trvání tří a půl roku, který svou výměrou odpovídá závažnosti a charakteru spáchané trestné činnosti na straně jedné, jakož i dosavadnímu chování obžalovaného na straně druhé.

23. Pro výkon tohoto trestu soud zařadil obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť jak charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, tak také jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného neodůvodňuje jeho zařazení do přísnějšího typu věznice.
24. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila řádně a včas poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, která požadovala náhradu škody ve výši 3 263 Kč. O důvodnosti tohoto nároku, tedy o tom, že škoda této poškozené vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, není žádných pochybností, neboť z provedených důkazů vyplývá, že jde o náklady vzniklé zdravotní pojišťovně v souvislosti s ošetřením a hrazením léčebné péče, která byla poskytnuta poškozené A. K. v souvislosti s poraněním, které jí způsobil právě obžalovaný I. D. Pochybností nejsou ani o výši požadované škody, kterou zdravotní pojišťovně řádně vyčíslila a doložila. Soud proto obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil, aby poškozené zdravotní pojišťovně škodu uhradil v požadované výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 23. července 2019

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Kulíková